

خلاصه نقشه راه صلح جمهوری اسلامی افغانستان

صلح

فصل آینده پروسه صلح به مالکیت افغان ها

حکومت وحدت ملی بخاطر رسیدن به صلح در آستانه استعجالیت واقعی قرار دارد. ما این عجله را از سال ها بدینسو داشته ایم و قبل از قبل در جریان پنج سال زمینه را برای صلح پایدار فراهم کرده ایم. پیشنهاد صلح ما در ۲۸ فبروری سال ۲۰۱۸ مثال واضح این استعجالیت می باشد. پیشنهاد مذاکرات صلح را بدون قید و شرط انجام دادیم.

ما در جستجوی توافقنامه صلحی هستیم که بر مبنای آن طالبان بخش از یک جامعه مردم سالار و همه شمول گردند. با در نظر داشت نکات زیر ما پیشنهاد نمودیم که:

- تامین حقوق اتباع کشور بخصوص زنان بر اساس قانون اساسی؛
- پذیرفتن قانون اساسی کشور یا تعدیل آن بر اساس احکام قانون اساسی؛
- پیشبرد فعالیت های خدمات ملکی و نیروهای امنیتی و دفاعی، مطابق به قانون؛
- به هیچ یک از گروه های مسلحی که با شبکه های تروریستی خارجی، سازمان های مخرب خارجی، نهادهای دولتی و یا غیر دولتی رابطه داشته باشند و در جستجوی نفوذ در افغانستان باشند، اجازه فعالیت داده نمی شود.

برای رسیدن به این هدف افغانستان باید مستقل باشد. بخاطر منافع کوتاه مدت نباید صلح پایدار را قربانی کنیم، این کار باعث می شود که خشونت های گذشته به صورت گسترده دوباره تازه شوند و نسل های حال و آینده به بدبختی و ویرانی مواجه شوند. ما باید به جنگ جاری نقطه پایان بگذاریم. نکات مشترک که در رابطه به صلح طی هشت ماه مشورت ها با ائتلاف مختلف جامعه بدست آمده است، قرار ذیل بیان می گردند:

- اجماع بالای اهمیت و اعتبار قانون اساسی ۲۰۰۴
- شراکت اساسی ما با جامعه جهانی
- مالکیت و رهبری پروسه صلح باید به دست حکومت افغانستان باشد.

در نتیجه این نشست های مشورتی، نکات زیر را اعلام می نمایم:

1. تیم دوازده نفری مذاکره کننده به ریاست سلام رحیمی رئیس دفتر ریاست جمهوری، آماده است. در این تیم زنان و مردانی شامل اند که توانایی و قابلیت مذاکره را دارند.
2. به خاطر حصول اطمینان از اجماع تیم مذاکره کننده روی مسائل و تعیین مسیر مشخص برای آن، بورد مشورتی صلح، که متشکل از چهره های مختلف می باشد، به منظور ارائه مشوره های به موقع روی مسائل حساس در جریان مذاکرات، ایجاد خواهد گردید.

3. به اساس خواست شورای عالی صلح و حکومت بالای ساختار شورای متذکره تجدید نظر می شود تا بالای آگاهی عامه تمرکز نماید و بعد از توافق صلح روی مراحل بعدی تمرکز نمایند.
4. رویکرد حکومت در مذاکرات صلح دارای پنج مرحله می باشد. مذاکرات بین الافغانی صورت می گیرد، بعد از آن با پاکستان و ایالات متحده امریکا بحث می شود، سپس با طرف های منطقوی صحبت می گردد، بعد با کشورهای عربی و جهان اسلام بحث می شود و در اخیر با کشورهای عضو ناتو و غیر عضو در ناتو، بحث صورت می گیرد.
5. در مذاکرات به تطبیق توافقنامه، اقدامات اعتماد سازی و تصویب توافقنامه صلح، اولویت داده می شود.

برای مذاکرات صلح، انتخابات ریاست جمهوری سال 2019 ضروری می باشد. افغان ها برای تصویب توافقنامه صلح، عملی ساختن آن و رهبری مصالحه اجتماعی به یک حکومت منتخب نیاز دارند.

تطبیق پروسه صلح حداقل پنج سال زمان نیاز دارد. تلاش ها برای عملی کردن پروسه صلح و تغییرات اقلیمی و رفع خشکسالی، ادغام مجدد حدود چهار میلیون مهاجر و بیجاشدگان داخلی و کاهش سطح فقر فکتورهای اند که عملی ساختن این پروسه را بطی می سازند.

برای این که در بخش سیاسی موفق باشیم، باید بسیاری از فعالیت های مان در سال اول به سرعت به پیش برود تا در یک زمان مشخص اعتماد و اعتبار بوجود بیاید.

یک پلان تطبیقی برای افغانستان بعد از صلح، که به صورت مشترک با جامعه جهانی ترتیب گردد، به حکومت امکان می دهد که منابع و ظرفیت های ملی، منطقوی و بین المللی را تنظیم نموده و ضمانت های بین المللی و منطقوی مورد نیاز برای تداوم صلح را تأمین کند.

حکومت و مردم افغانستان با تاکید می خواهند تا تمام کشورهای همسایه ما بر اساس کنوانسیون سازمان ملل متحد وجیبه خود را در مقابل تروریزم ادا نمایند. پروسه صلح باید به رهبری افغان ها باشد و حکومت از تمام شرکای خود می خواهد تا نقش حمایتوی بازی نمایند.

اعضای تیم 12 نفری مذاکره کننده قرار ذیل می باشد: (این لست قابل تغییر و توسعه می باشد).

- عبدالسلام رحیمی، رئیس دفتر رئیس جمهور
- محمد میرویس بلخی، وزیر معارف
- حسینیه صافی، وزیر اطلاعات و فرهنگ
- عبدالنواب بالاگرزی، معین وزارت تحصیلات عالی
- داکتر عالمه، معین وزارت مهاجرین و عودت کنندگان
- جنرال عبادالله عباد، معاون ریاست عمومی امنیت ملی
- شاه گل رضایی، عضو ولسی جرگه
- عطالله لودین، عضو شورای علما
- شمیم خان کتوازی، والی پکتیا
- عبدالله عطایی، عضو ستره محکمه
- توریالی غیاثی، رئیس امور فرهنگی وزارت امور خارجه
- عبدالحکیم منیب، معین وزارت حج و اوقاف

بورد مشورتی متشکل از 9 کمیته زیر می باشد:

- کمیته رهبران سیاسی
- کمیته احزاب سیاسی
- کمیته امور جوانان
- کمیته امور زنان
- کمیته علما
- کمیته رهبران ولایتی
- کمیته جامعه مدنی و فرهنگی
- کمیته سکتور خصوصی
- کمیته مهاجرین و کوچی ها